

מדראשית תשע"א

שלום לכל הלומדים,

היום נלמד את משנה י"א בפרק ד' של פרקי אבות.

רבי אליעזר בן יעקב אומר:

- העושה מצוה אחת – קונה לו פרקליט אחד.
- והעובר עבירה אחת – קונה לו קטיגור אחד.
- תשובה ומעשים טובים, כתריס בפני הפורענות.

רבי יוחנן הסנדלר אומר:

- כל כנסיה שהיא לשם שמים – סופה להתקיים.
- ושאינה לשם שמים – אין סופה להתקיים.

פירושי מילים:

- 'פרקליט' = מישהו שמלמד זכות על האדם, שאומר עליו דברים טובים.
- 'קטיגור' = בדיוק ההפך. מישהו שאומר על האדם דברים לא טובים.
- 'תריס' = מגן. 'כנסיה' = התכנסות, התאספות = אסיפה.

*** מה רוצה ר' אליעזר ללמד אותנו בדבריו?**

לפי פירוש 'המאירי' – ר' אליעזר בן יעקב רוצה ללמד אותנו שלא נזלזל בקיום מצווה, אפילו אחת קטנה. וגם לא בעשיית עבירה – אפילו אחת קטנה. אדם יכול לומר לעצמו: 'מה זה חשוב? רק מצווה אחת. בשביל זה צריך להתאמץ?!' ... 'מה כבר עשיתי? מעשה לא טוב אחד קטן?...'
- על זה אומר לנו ר' אליעזר בן יעקב, שלא נזלזל במעשים הקטנים.

*** תנו דוגמה מהכיתה או מהבית, למקרה שבו אנחנו מזלזלים במעשים קטנים, טובים**

או לא טובים...

מה זה 'לשם שמים'?

* כתבו על דבר שעשיתם פעם 'לשם שמים' -

אחת הדוגמאות שמביאים המפרשים ל'אסיפה שלא לשם שמים', היא מגדל בבל...

לאחר בריאת העולם, כאשר היו עדיין מעט אנשים בעולם, התכנסו כולם ובנו עיר גדולה ומגדל ענק.
 כתוב על כך בספר בראשית: "וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֶחָדִים: וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקֵּדֶם וַיִּמְצְאוּ
 בְּקֶעֶה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הֲבֵה נִלְבְּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשָׂרְפָה וְתִהְיֶה לָּהֶם
 הַלְּבָנָה לְאַבְנֵי וְהַחֲמֵר הִזָּה לָהֶם לְחֵמֶר: וַיֹּאמְרוּ הֲבֵה נִבְנֶה לָּנוּ עֵיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם
 פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ..."

מה היתה מטרתם של האנשים שבנו את מגדל בבל?

מה היה סופם?

אסיפה לשם שמים...

* היזכרו בהתכנסות או אסיפה של הרבה אנשים, שהייתם בה פעם.

מה היתה מטרת ההתכנסות?

בזמן האחרון היינו בכל מיני אסיפות והתכנסויות לשם שמים, ועדיין לא ראינו את הצלחתן.

אנו מתפללים שבהמשך הזמן נזכה ונגלה שבסופו של דבר מטרתם התקיימה...

למי שיספיק...

* קראו שוב את המשנה, ושימו לב! רבי אליעזר בן יעקב מדבר על אדם יחיד.

רבי יוחנן הסנדלר מדבר על... ציבור, אסיפה של אנשים.

* מדוע לתפילה ולהתכנסות של ציבור יש יותר כוח, מאשר לתפילתו ומעשיו של יחיד?

לימוד פורה וטוב!